

Sygn. akt V CZ 68/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSA Barbara Trębska

w sprawie z powództwa V. sp. z o.o. w W.

przeciwko K. G. i T. G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 października 2014 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 kwietnia 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2014 r., na skutek apelacji strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 października 2013 r., odrzucił apelację, jako skierowaną przeciwko orzeczeniu nieistniejącemu oraz orzekł o kosztach postępowania.

W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy w W. nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym nakazał pozwanym, aby solidarnie zapłacili z weksla na rzecz strony powodowej kwotę 97.751, 95 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 listopada 2012 r. do dnia zapłaty oraz koszty postępowania w kwocie 4 839 zł.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwani wnieśli o uchylenia nakazu zapłaty w całości i oddalenia powództwa.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 30 października 2013 r. uchylił w całości nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia 18 stycznia 2013 r. i orzekł o kosztach procesu.

Sentencja wyroku Sądu Okręgowego nie zawiera jednak rozstrzygnięcia w przedmiocie żądania pozwu.

Z hipotezy normy prawnej art. 496 k.p.c. wynika, że rozpoznanie zarzutów może doprowadzić do różnych rozstrzygnięć, jeżeli chodzi o wydany nakaz zapłaty - może on być utrzymany w mocy w całości lub w części (skutkiem takiego rozstrzygnięcia jest utrzymanie obowiązku wynikającego z nakazu zapłaty w całości lub części), albo też uchylony w całości lub części (uchylenie spowoduje ustanie skutków prawnych nim nałożonych na wnoszącego zarzuty).

Rozpoznanie zasadności wniesionego powództwa w postępowaniu nakazowym w tej ostatniej sytuacji następuje przez jednoczesne wydanie

rozstrzygnięcia merytorycznego lub formalnego - oddalenie powództwa (wyrokiem), odrzucenie pozwu lub umorzenie postępowania (postanowieniem).

Samo zatem uchylenie nakazu zapłaty, bez jednoczesnego orzeczenia o żądaniu pozwu, oznacza brak substratu zaskarżenia i uniemożliwia powodowi wywiedzenie środka zaskarżenia.

Wbrew twierdzeniom skarżącego braku tego nie mogło zastąpić odpowiednie stwierdzenie Sądu zamieszczone w uzasadnieniu, co wynika wprost z art. 325 k.p.c.

Wyrok niepełny, nie zawierający jednego z rozstrzygnięć przesądzających o zasadności dochodzonego roszczenia, może być uzupełniony na wniosek strony, złożony w terminie dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku (art. 351 k.p.c.). W sprawie nie doszło tą drogą do konwalidacji orzeczenia Sądu pierwszej instancji, wobec czego wniesiony przez powoda środek odwoławczy, dotyczący przedmiotu nieobjętego rozstrzygnięciem w sentencji orzeczenia, podlegał odrzuceniu jako niedopuszczalny z powodu braku substratu zaskarżenia (por. postanowienie SN z dnia 2 czerwca 1964 r. I PR 10/63 – OSNC 1965/5/80, wyrok SN z dnia 25 lutego 1997 r. II CKN 15/97 – OSNC 1997/6-7/89, wyroki SN z dnia 28 maja 1998 r. III CKN 409/98 i z dnia 11 września 2002 r. V CKN 1165/00 – niepubl. postanowienia SN z dnia 25 stycznia 2001 r. III CKN 1382/00 – OSNC 2001/9/132, z dnia 19 lipca 2006 r. I CZ 35/06 niepubl., wyrok SN z dnia 2 lutego 2007 r. IV CSK 358/06 niepubl.).

Powolywanie się przez żalącego się na odmienne stanowisko, zajęte rzekomo w tej kwestii przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 marca 2013 r., I CZ 12/13, niepubl., jest nieuzasadnione. Niekompletność orzeczenia Sądu Okręgowego wydanego w tamtej sprawie różni się bowiem w sposób zasadniczy od braku, którym dotknięte jest orzeczenia w sprawie niniejszej. W sprawie I CZ 12/13 Sąd Okręgowy oddalił powództwo, nie uchyliwszy wydanego wcześniej nakazu zapłaty, a tym samym rozstrzygnął merytorycznie o zgłoszonym w sprawie roszczeniu, podczas gdy w niniejszej sprawie takiego rozstrzygnięcia zabrakło.

Mając powyższe na uwadze należało zażalenie uznać za nieuzasadnione i orzec jak w postanowieniu (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).